

dette naas jo for Aktieselskabernes Vedkommende ved at lægge en Afgift paa disse Selskaber i Forhold til deres Aktiekapital, som jeg nærmere udviklede forleden, men det naas jo aldeles ikke ved Lovforslagets Bestemmelser om, at Kreditforeninger, Hypotekforeninger etc. skal svare en Afgift af deres i Om-løb værende Kasseobligationer. Thi der-ved faar man ikke en eneste Øre lagt over paa nogen af Kasseobligationerne eller paa Ejerne af disse, men det hele skal udredes af Kreditforeningernes og Hypotekforeningernes Skyldnere i Forhold til deres Gæld til vedkommende Foreninger. Det synes jeg er meget urigtigt og ubilligt, og det glædede mig meget at høre, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kred (Bramsnæs) var enig med mig i denne Opfattelse — saaledes forstod jeg ham i alt Fald. At Kreditforeningernes Skyldnere, som for 5—20—50 Aar siden har optaget Laan i deres Ejendom og for en lignende Tid siden har solgt de Kasseobligationer, som de da har faaet, nu skulde have paalagt en stedse værende Afgift af disse Obligationer, som ejes af andre, og for hvis Notering de kun har forsvindende Interesse, medens Ejerne af disse Kasseobligationer, der har særlig Interesse i Obligationernes Notering, skulde gaa helt fri, synes jeg vilde være ganske og aldeles urigtigt. Derfor maa jeg, hvis der skal lægges en Afgift paa Kreditforeninger og Hypotekforeninger til Fondsbørstilsynet, holde paa, at Afgiften kun lægges paa de i Aarets Løb udstedte Kasseobligationer, som jeg udtalte forleden, og som jeg ikke skal komme ind paa nærmere at udvikle igen. Men jeg ser selvfølgelig helst, at man helt opgiver denne Afgift paa Papirerne, og jeg skal henstille, om man ikke for denne Gang ved Revisionen af Fondsbørsloven skulde holde sig alene til en Forhøjelse af Vekselerernes Provision. Saa rammer man jo dog indirekte Papirerne, men saa rammer man dem paa en mere rimelig og rationel Maade, saa rammer man kun de Papirer, der om-sættes, og saa tror jeg, Afgiften kommer til at hvile mere retfærdigt.

Jeg haaber med den højtærede Minister, at det skal lykkes os i Udvalget at naa til en god Ordning i den foreliggende Sag. Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig.

Bramsnæs: Jeg vil gerne tillade mig at gøre nogle Bemærkninger navnlig i Anledning af de Udtalelser, der er fremkom-

met fra den højtærede Handelsministers Side.

Det første Spørgsmaal, Handelsministeren berørte, var Spørgsmaalet om Fondsbørsens Medlemmers Ret til at spekulere, og Handelsministeren mente, at vi i alt Fald paa dette Tidspunkt skulde lade dette Spørgsmaal ligge eller vente med at tage det frem, indtil Loven kom til Revision i 1925. Jeg er ikke helt enig med den højtærede Handelsminister i dette Synspunkt. Thi, som jeg udtalte sidste Gang, tror jeg egentlig, at Tidspunktet i Øjeblikket vilde være ganske heldigt til at faa en Forhandling i Gang med Vekselererne om dette nye Princip. Jeg har haft Indtrykket af, at der for Tiden ikke er saa forfærdelig meget ved at spekulere for Vekselererne, men det kunde godt være, at der i 1925 igen kom en Tid, hvor Vekselererne tjente ganske godt ved at spekulere, og jeg mener derfor, at det paa et saadant Tidspunkt vilde være upraktisk at give sig til at forhandle med dem om at opgive Retten til Spekulation. Jeg kan derfor stadig ikke se andet, end at man burde benytte det nuværende Tidspunkt til en Forhandling med Vekselererne om en Ændring paa dette Punkt; hvis der kunde opnaas Tilslutning fra, skal vi sige, en betydelig Del af Vekselererne, vilde jeg antage, at den højtærede Handelsminister, som jo nærer en i alt Fald platonisk Kærlighed til dette Princip, vil være tilbøjelig til at gaa med til en Ændring i det foreliggende Lovforslag i den Retning. Der findes jo allerede nu adskillige Vekselerere, som ikke benytter den Ret, de har til at spekulere, som mener, at de i Virkeligheden kun er Mæglere, Tillidsmænd for de Mennesker, som ønsker at købe og sælge paa Børsen, og jeg skulde tro — men det tør jeg naturligvis ikke sige noget afgørende om — at Antallet af de Vekselerere, som ikke deltager i Spekulationen, for Tiden er betydeligt. — Den højtærede Minister sagde, at hvis vi vedtager Forbud imod, at Fondsbørsens Medlemmer deltager i Spekulationen, vil adskillige af de store Vekselererfirmaer maaske trække sig tilbage fra Stillingen som Medlemmer af Fondsbørsen. Det samme Argument er fremført af den tidligere Handelsminister. Jeg sagde den Gang — og det kan jeg godt gentage nu —, at jeg egentlig ikke kunde se nogen synderlig Ulykke i, at nogle store Vekselererfirmaer trak sig tilbage. Det er vanskeligt at se, at det egentlig kan berøre Samfundets økonomiske Liv synderligt. Jeg tror i øvrigt ikke, at de vil gøre det,